

Siedem grzechów głównych – scenka ewangelizacyjna

(w różnych miejscach kościoła ułożone są worki z kamieniami, symbolizującymi siedem grzechów głównych - do każdego worka przyczepiona kartka z wypisanym na niej grzechem głównym. W prezbiterium, w widocznym miejscu, leży obraz przedstawiający Najświętsze Serce Pana Jezusa).

Kapłan – Mam nadzieję, że są wśród was odważni ludzie, i zgłosi się ktoś na ochotnika (*kilkoro uczniów podniosło ręce*). Aż tylu chętnych, ale ja potrzebuję tylko jedną osobę. Dawidzie, chodź (*wybrana osoba musi być na tyle silna, aby udźwignąć wszystkie worki z kamieniami*). Wyobraź sobie, że wędrujesz przez świat. Idziesz raz w jedną stronę, raz w drugą zbierając worki z kamieniami (*Dawid wykonuje, to co mówi kapłan*). Podczas tej wędrowki, tak jak w całym naszym życiu, odkrywamy piękno tego świata, zdobywamy różnego rodzaju doświadczenia, spotykamy ludzi, poznajemy siebie. Czynimy dużo dobra, ale i zło nie jest nam obce. Zbieramy te nasze grzechy, jest ich z czasem coraz więcej, zaczynają nam ciążyć, ledwie możemy je unieść. Dajesz radę Dawidzie?

Dawid – Tak, nie są wcale takie ciężkie.

Kapłan – Wiedziałem, że jesteś silny. To dobrze, bo jeszcze przed tobą długa droga. Zobacz, tam jeszcze jest worek (*wskazuje na leżący worek*), i tam jeszcze jeden (*wskazuje kolejny worek*). Zbierz je wszystkie. Teraz to chyba już jest trochę ciężko, prawda?

Dawid – Ale tylko trochę..

Kapłan – Właśnie. Tych grzechów jest coraz więcej i więcej. Połóż teraz te worki na tym obrazie. (*Dawid kładzie worki na wskazanym miejscu*). Czy możesz powiedzieć Dawidzie, co przedstawia ten obraz?

Dawid – Nic nie widzę.

Kapłan – A dlaczego nic nie widzisz?

Dawid - Worki zasłaniają widok.

Kapłan – A może ktoś jeszcze chciałby sprawdzić, czy coś widać? (*grupa dzieci podnosi ręce, kapłan wybiera 4-5 osób i zaprasza do oglądania*). Podejdźcie proszę i powiedzcie wszystkim, czy wiecie, co przedstawia obraz leżący pod tymi kamieniami?

Dzieci – Nic nie widać. Kamienie zasłaniają.

Kapłan – Do tych worków przyczepione są jakieś kartki, czy możecie odczytać, co na nich jest napisane?

Dzieci – Pycha, chciwość, nieczystość, nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu, gniew, lenistwo, zazdrość.

Kapłan – Właśnie odkryliście bardzo ważną prawdę. Grzechy, które czynimy w naszym życiu zasłaniają nam Pana Jezusa. Te worki symbolizują grzechy główne, ale jak wiecie są też inne grzechy. Dziękuję wam za pomoc. Wróćcie na swoje miejsca, ty Dawidzie również (*dzieci wracają na swoje miejsca*). Pod tymi kamieniami leży obraz Najświętszego Serca Pana Jezusa. Nikt z nas nie jest idealny, popełniamy błędy, grzeszymy. Jeżeli nie będziemy chodzić często do spowiedzi, to tych grzechów w naszym życiu będzie coraz więcej, w pewnym momencie mogą nam zasłonić Pana Jezusa. A jeżeli nie będziemy widzieć Jezusa, to zbłądzimy, pogubimy się w życiu. Pamiętajcie, co odpowiedział Pan Jezus Apostołom, kiedy poprosili Go o wskazanie drogi do Boga? „Ja jestem drogą, i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”. Żeby kiedyś trafić do Nieba, musimy wciąż wpatrywać się w Chrystusa. Musimy starać się nie grzeszyć, a gdy już jakiś grzech się do nas przyczepi, biegnijmy szybko do spowiedzi, aby oczyścić się z tego zła, aby nadal widzieć w swoim życiu Jezusa, który bardzo nas kocha, który jest naszą drogą, prawdą i życiem. Amen.